

skal jeg ganske skænke det ærede Medlem Hr. Drachmann, for naar det ærede Medlem mener, at Modstanderen, som har en anden Opfattelse, ikke har nogen som helst Forstaaelse af Forholdet, er det jo haabløst at diskutere. Men det ærede Medlem syntes at beklage sig lidt over, at jeg havde omtalt de Konservatives Ændringsforslag, skønt det ikke havde været offentliggjort gennem Rigsdagens Trykkeri. Nej, men det har i alt Fald været offentliggjort i konservative Blade, og naar det er offentliggjort i den konservative Presse, er der dog en vis Rimelighed i, at man kan gøre det til Genstand for Omtale. For øvrigt har jo ogsaa Rigsdagstrykkeriet haft lidt med det at gøre.

Forholdet er det: dette konservative Forslag om Tolddiktatur havde forskellige Trappetrin. Der var først de Foranstaltninger, der kunde træffes af Finansministeren overfor Virksomheder, der derved kunde opnaa Merbeskæftigelse; Finansministeren skulde kunne fastsætte en Forhøjelse af de for de tilsvarende færdige Fabrikata, som Virksomheden producerer, gældende Indførselsafgifter, dog ikke ud over 31. December 1927. Der er der jo et rent Tolddiktatur til Finansministeren, uden at der er Tale om noget som helst Udvalg, og det har virkelig passeret Rigsdagstrykkeret, ærede Medlem. Men det er ikke det eneste; der kommer forskellige andre Ting til. Der er oven i Købet dette, at hvis Virksomhederne ikke kunde opretholde denne Merbeskæftigelse i hele Perioden til Udgangen af 1927, kunde Finansministeren, om ikke Forholdene maatte tale derimod, nedsætte Tillægssatsen, men han havde ingen Forpligtelse til at gøre det. Endelig var der jo dette, at i Tilfælde, hvor Import, der bidrager til Arbejdsløshedens Forøgelse, hovedsagelig kommer fra Lande, der gennem Toldforanstaltninger vanskeliggør danske Eksportvilkaar, kan Finansministeren fastsætte en yderligere Forhøjelse af den paa-gældende Tillægssats. Jeg kan ikke se rettere end, at det er Tolddiktatur i Renkultur.

Jeg kan i og for sig godt forstaa, at man fra den socialdemokratiske Regerings Side maatte føle sig tiltalt af en saadan Bemyndigelse fra et konservativt Parti, og derfor har jeg for mit Vedkommende ogsaa udtalt, og det ønsker jeg at gentage, at man kunde til Nød forstaa, om et konservativt Parti ønskede at give en saadan Bemyndigelse til en konservativ Finansminister, men jeg havde ondt ved at forstaa, at et konservativt Parti vilde give

en saadan Bemyndigelse til en socialdemokratisk Minister, der dog maatte formodes ikke at være ganske i Overensstemmelse med det konservative Syn paa dette Omraade. Noget andet er selvfølgelig, hvis man fra konservativ Side var klar over, at vedkommende socialdemokratiske Finansminister, som man ønskede at give en saadan Myndighed, harmonerede med det konservative Synspunkt i dette Forhold. Ja, Gudbevares, saa var det forstaaeligt.

Jeg kan i og for sig godt forstaa, at man fra konservativ Side ikke holder af at høre det, og jeg skulde for mit Vedkommende aldeles ikke være gaaet ind paa en Diskussion om dette Spørgsmaal her i Dag, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Drachmann havde brugt den Udtalelse, at Venstrepressen bevidst fortolkede dette Tolddiktatur urigtigt. Det er det ærede Medlem, der har fremkaldt denne Diskussion, derfor har jeg været nødt til at komme ind paa dette Spørgsmaal og omtale det, saaledes som jeg har gjort, og jeg gentager, at jeg tilbageviser denne Beskyldning mod Venstrepressen. Venstrepressen har ogsaa loyalt refereret, at det konservative Forslag paa et senere Tidspunkt satte et Rigsdagsudvalg efter Grundlovens § 45 ind i sit Forslag. Men det var der ikke oprindelig. Da var der kun for den sidste Dels Vedkommende henvist til en Indstilling fra det siddende Industriudvalg.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som omtalte den Tilskudsordning, der fandtes i Forslaget, da det forlod dette høje Ting for godt og vel en Maaned eller halvanden siden, og som sagde, at da var jo netop denne Tilskudsordning baseret paa en mulig Nedsættelse af Lønnen, idet der var givet det Udvalg, som havde med Ordningen af disse Forhold at gøre, Bemyndigelse til at stille saadanne Betingelser for mulige Tilskud til en Virksomhed, at den skulde gaa til en Nedsættelse af Lønnen baade for Arbejdere, Funktionærer, Direktører o. s. v., altsaa samtlige Arbejdslønninger. Ja, det er meget rigtigt, det stod der i Betænkningen, men man vilde ikke tage det op i Lovforslaget. Det ærede Medlem ved jo, at der havde været Tale om at tage det op i Lovforslaget, men det vilde man ikke gøre. Derfor satte man det ind i Betænkningen, og saa lagde man det i Udvalgets Haand, saa var det hele saa dejlig elastisk, medens man, hvis det var blevet sat ind i Lovforslaget, havde været bundet til det. Det var netop det, vi fra vor Side krævede, at hvis der skulde ydes Støtte fra Staten under en eller anden Form,